

NA SLOVÍČKO

Šestáci na jazykovém kurzu

Letos na konci dubna se šestáci vydali již po sedmé na jazykově sportovní kurz do Borovice u Mnichova Hradiště. Je to hezké místo, kde jsou v okolí různá sportovní hřiště a součástí budovy je také vnitřní bazén, dvě učebny a tělocvična. Každý rok je i docela hezké počasí a ani letošek nebyl výjimkou - přšelo vlastně jenom jednou krátce odpoledne, kdy jsme na chvíli museli opustit hřiště, ale za pár minut bylo po dešti.

Zprávy z BOROVICE:

23.4.

Dnes nás opět probudilo krásné sluneční počasí. Dopoledne jsme se věnovali češtině, angličtině, přípravě divadla a také jsme poprvé vyzkoušeli místní bazén. K obědu jsme měli dukátové buchtičky a večer kuřecí maso se smetanovou omáčkou a těstoviny. Odpoledne jsme dohrávali turnaj v přehazované, začali jsme turnaj ve vybíjené a připravovali jsme si scénky na páteční zábavný večer. Před spaním si ještě vyrobíme hru - papírový had. Doufáme, že i zítra na nás čeká usměvavý den plný sluníčka.

22. 4.

Dorazili jsme v pořádku. Před obědem jsme se stihli ubytovat, k obědu byla čina s rýží. Odpoledne jsme vyrazili na vycházku po okolí, rozdělili jsme se do družstev a poprvé jsme také soutěžili. Hledali jsme velikonočního zajíčka, který se tu včera někde ztratil i s malou dobrotou pro nás. Rozehráli jsme také turnaj v přehazované. K večeri bude bramborová kaše a sekaná. Večer nás ještě čeká výroba cestovních map a dalších dokladů důležitých pro naše putování po Anglii. Pak už jenom dobrou noc a hezké sny.

Uvnitř tohoto vydání:

Jazykový kurz	2
Velikonoční běh	3
Ozdravný pobyt	3
Zprávy z Ekotýmu	4
Z pera našich žáků	6

25.4.

Dnešní den začal opět se sluníčkem na obloze. Dopoledne jsme pracovali ve skupinách a užívali si bazénu. Po obědě - pizza - jsme hráli turnaj v softbalu, ze kterého nás vyhnala krátká dešťová přeháňka, ale když jsme se nasvačili, mohli jsme se vrátit zpět na hřiště. Mezitím jsme také nacvičovali program na dnešní zábavný večer. Po večeři - guláš s knedlíkem - budeme rozhodovat o tom, která skupina nás pobavila více svým připraveným program. Doufáme, že nám počasí ještě zítra vydrží a bude i plánovaná olympiáda a večerní táborák.

24.4.

Dnešní den začal znovu slunečním počasím, i když se občas na obloze objevily mráčky. Dopoledne jsme pokračovali v práci v jednotlivých skupinách, všechny skupiny také postupně navštívily bazén. Po obědě se zatáhlo, vypadalo to i na déšť, ale naštěstí nás ty pravé dešťové mraky minuly a za chvíli opět svítilo sluníčko. Dnešní odpoledne bylo ve znamení orientačně znalostního závodu, ze kterého se všichni úspěšně vrátili. Dokončili jsme také turnaj ve vybíjené a začali jsme trénovat na zítřejší soft. Po večeři nás čeká diskoteka, které předcházely mohutné přípravy oběd: knedlo vepřo zelo večeře: brambor a čevabčiči

26.4.

Dnes ráno nás probudila mlha, ale zpoza mraků vykukovalo sluníčko. Dopoledne jsme naposledy pracovali ve skupinách a užívali si bazénu. K obědu byl bramborový knedlík, uzené maso a špenát. Po poledním klidu jsme dohráli turnaj v softballu a zahájili olympiádu. Při různých disciplínách jsme prokázali své fyzické schopnosti i smysl pro legraci. Před večeří jsme si vzájemně zhlédli nacvičené pohádky a musíme říct, že se všem moc povedly. Po večeři nás čekal slavnostní nástup - rozdání cen za soutěž družstev, olympiádu, orientační závod, úklid pokojů. Byl, jako každý rok, vyhlášen nejlepší angličtinář kurzu - Ellen Soprová. Poděkovali jsme také našim kapitánům sedmáků a paní učitelkám. Večer už jenom táborák a opékání buřtíků.

27.4.

Ráno budiček, snídaneč, úklid pokojů, dobalení posledních věcí a pak už hurá k maminkám. Škoda, že to tak rychle uteklo.

Žáci 6. tříd a 7.A

6. ROČNÍK VELIKONOČNÍHO BĚHU „DOBĚHNI SI PRO ZAJÍCE“

Stránka 3

V pondělí 14. dubna proběhl již šestý ročník velikonočního běhu do schodů "Doběhni si pro zajíce", kterého se zúčastnilo 124 závodníků. Odměnou každému, kdo doběhl ze šaten do třetího patra nové budovy, byl čokoládový zajíc.

V každé kategorii byli ti nejrychlejší odměněni ještě další sladkou odměnou a diplomem. Překvapení pro nás všechny bylo, že časy nejrychlejších se pohybovaly kolem 18 sekund a někteří si ještě vylepšili svůj skvělý loňský výkon.

1. třídy:

1. Ella Krausová, Adam Výbora
2. Karolína Černošlávková, Filip Krejza
3. Vanessa Antalová, Veronika Bečková, Denis Ciolek

2. - 3. třídy:

1. Tereza Stránská, Petr Matijko
2. Viktorie Olšovská, Michal Abt
3. Kateřina Kotrčová, David Škvor

4. - 5. třídy:

1. Adéla Korčáková, Vojtěch Dragoun
2. Petra Dubová, Viktorie Dvořáková, Lea Výborová, Petr Růžička
3. Ondřej Pelíšek, Lukáš Mach

6. - 7. třída:

1. Ladislav Toman
2. Marcela Cikánková, Tereza Pikešová
3. Michal Dragoun, Marie Langová

8. - 9. třída:

1. Tomáš Svoboda
2. Jiří Matoulek
3. Zdeněk Schöberl

speciální třídy:

1. Věra Švarcová, Jan Lukáč, Pavlína Gáborová
2. David Gábor, Peter Gábor, Nikola Gáborová
3. Slávek Fišer

Ozdravný pobyt v přírodě - 4. ročníky

..... byla to super škola v přírodě, ale mrzí mě, že jen na pět dní. Měli jsme disco, bitvu s Pancířem, lanové centrum, túru, úkoly a různé hry - např.: kradení princezen., rafty, fotbal pro kluky, předvádění akcí (vojáci). Jídlo bylo super. A pojedou tam na sportovní tábor.

..... v úterý ráno jsme vyrazili na školu v přírodě. Když jsme dorazili, tak jsme si vybalili věci a šli jsme na program. Večer byla diskotéka. Ve středu ráno jsme šli hrát na louku hru a potom jsme šli na KIM park. Ve čtvrtek odpoledne jsme šli 12 km na rozhlednu Mařenku. V pátek jsme skákali na trampolínách. V sobotu jsme šli na lanové centrum a potom byla diskotéka. V neděli ráno jsme jeli zpátky do Odoleny Vody. A když jsme jeli na školu v přírodě, tak jsme si pouštěli „Jak dostat tatínka do polepšovny“ a ještě „Ošetřovatele“. A na zpátek jsme dokoukali „Ošetřovatele“:

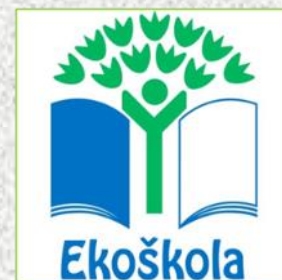
.....bylo to super! Když jsme přijeli, tak jsme šli do naší chatky, tam jsme si dali věci a šli jsme s naším vedoucím Razasem na obhlídku tábora. Pak jsme šli na rafty. Pak jsme hráli na louce na brutální zvířátka. Pak večer od 20:00 bylo disco a v půl desátý jsme museli jít spát. Ale já jsem tu první noc prostě nemohl usnout, ale když se mi to povedlo, tak to šlo dobře. Ostatní dny už to šlo normálně. Chodili jsme do lesa hrát hry, byli jsme na trampolínách a horolezecké stěně a na vysokých lanech. Chodili jsme si hrát na tým park.

NÁŠ PROGRAM:

- ♦ **ÚTERÝ:** příjezd
- ♦ **STŘEDA:** hry v lese
- ♦ **ČTVRTEK:** túra
- ♦ **PÁTEK:** trampolíny
- ♦ **SOBOTA:** lanové centrum, horolezecká stěna
- ♦ **NEDĚLE:** odjezd

ZPRÁVY Z NAŠEHO EKOTÝMU

OSLAVA DNE ZEMĚ

Také letos se naše škola připojila k oslavám Dne Země. Protože ke zdravé Zemi patří neodmyslitelně ze-
leň, mohli jste se v ulicích Odoleny Vody setkat se členy školního ekotýmu, kteří rozdávali všem zájem-
cům různé bylinky (rajčata, papriky, pažitku, petržel a fialky) a také informační záložky. Jsme rádi, že se
nám všech 140 rostlin, které pro Vás vypěstovala paní učitelka Nováková, podařilo rozdat a doufáme, že
Vám náš symbolický dárek "kousku Země" udělal radost.

Den Země se slaví 22. dubna již od roku 1970, kdy se skupina amerických studentů pokusila v šesti bo-
dech vyjádřit program na záchranu naší planety. Mimo jiné požadovali lepší využití energetických zdrojů,
recyklaci materiálů a odpadů a zákaz používání nebezpečných chemikálií. Cílem studentů bylo vyburcovat
veřejnost k většímu zájmu o tuto problematiku.

MODNÍ PŘEHLÍDKA EKO ŠATŮ

Jak naložit s odpady, kromě toho, že je třídíme do kontejnerů, jste se mohli inspirovat na módní přehlíd-
ce ekošatů, kterou vymyslel uspořádal náš ekotým v úterý 15. dubna. Díky zajímavým nápadům žáků téměř ze
všech tříd vznikly modely hodné přehlídkových mol. Ani naše modelky a modelové se neměli za co stydět. Celou
atmosféru doplnil pěvecký kroužek paní učitelky Hlavínové a kroužek hry na flétnu paní učitelky Koudelkové.
Akce byla opravdu velice zdařilá... Pokud jste se nemohli zúčastnit, prohlédněte si alespoň následující fotografie!

EKOHRANÍ A ÚKLID OKOLÍ ŠKOLY

I když je 1. dubna aprílový den, tak jsme si připravili pro naše mladší spolužáky dopolední EKOHRANÍ, které určitě žádným aprílem nebylo.

Nejprve se členové Ekotýmu vydali do jednotlivých tříd a seznámili žáky s prezentací na téma Ekotým, ekoden a třídění odpadu. Potom jsme je odvedli do tělocvičny, kde začaly jednotlivé soutěže, samozřejmě zaměřené na třídění odpadu a další ekologické aktivity.

A tak si všichni mohli vyzkoušet vylustit křížovku, závodit ve třídění odpadků a lepit odpadky do správných kontejnerů. Po skončení soutěží dostala každá třída diplom a ekologické pexeso.

I když bylo odpoledne náročné a pět hodin v tělocvičně se všemi mladšími spolužáky dalo členům Ekotýmu zabrat, nebylo to ještě všechno. Odpoledne jsme se ve dvě hodiny znovu sešli před školou a vydali jsme se zlikvidovat odpadky v jejím okolí. Pomocí rukavic a ručně vyrobených kleští jsme se snažili alespoň trochu zkulturnit blízké okolí naší školy.

Když jsme se všichni loučili, tak jsme uznali, že i když dnešní den byl vyčerpávající, tak byl opravdu super!

Noc s Andersenem

4. dubna se některé třídy 2.- 5. ročníku zúčastnily mezinárodní čtenářské akce „Noc s Andersenem“. Sešli jsme se v pátek v 18 hodin a vydrželi jsme spolu až do soboty ráno.

A co jsme dělali?

Četli si, povídali, plnili úkoly, luštili tajenky. Dokonce nás přišel navštívit i samotný Hans Christian Andersen.

A jak to viděli děti ze 2.C?

Líbilo se mi, jak jsme si pouštěli pohádku a spali jsme tu.

Nejvíce se mi líbilo, jak nám četl pan Andersen pohádku.

Nejvíce se mi líbilo, že jsme šli spát pozdě.

Dana Ullspergerová (tř. učitelka 2.C)

Z PERA NAŠICH ŽÁKŮ

Dopis pro Romea

Milý Romeo!

Tento dopis ti píše na počátku 21. století z hodiny literární výchovy. Spolu s ostatními jsem zhlédla tvůj a Juliin milostný a velice nešťastný příběh. Byla bych velice poctěna, kdybys ti mohla sdělit můj názor a pohled na váš vztah.

Začala bych tím, že i přes to, že jste oba byli opačných rodů, které se doslova nenáviděly, jste překonali tu zed' mezi vámi a šli za svým srdcem.

Vaše balkonová scéna mě dojala, byla velice emotivní a tak krásná. Nejvíce se mi líbil z té scény tento citát Julie: „Vyslechla jsem několik tvých slov, a přece poznám, čím je to hlas? Nejsi ty Romeo a nejsi Montek?“

Romeo: „Ten ani ten, když oba nemáš ráda.“

Když Julie za tebou poslala svou chůvu, aby ti vše vyřídila, co se svatby týče, byl jsi radostí bez sebe, smál ses, poskakoval radostí, vypadal jsi jako pětiletý chlapec, který dostal své první autíčko.

Poté ta bitka Monteků a Kapuletů, ani netušíš, jak jsem se bála dokoukat to do konce, a vzápětí zazvonilo a já si přece jen trochu oddechla. Ano, přiznávám, bála jsem se o tebe.

Je nespravedlivé, že jste spolu s Julií doplatili na nenávist Monteků mezi Kapulety. Stačilo by jen pár minut, jen trochu více času a vše by bylo tak, jak má. Julie by se probudila, ty klečel na kolenou vedle ní, ona by se smála a ty jí.

V dnešní době si lidi lásku nedokážou vyznat. Vše se píše přes internetové stránky a já doufám, že už tato doba skončí.

Docela by mne zajímalo, co jste cítili, jaké to ve vás vyvolalo pocity, když jste se poprvé setkali.

Váš příběh bude žít věčně!

Adéla Marková, VII. B

Napiš pokračování textu:

Bylo krásné letní odpoledne, sluníčko hrálo, ptáci zpívali, ale.....

.....i přesto seděla na lavičce uprostřed temného lesa dívka celá zahalená do slz. Kolem procházelo mnoho lidí, ale ani jeden se nedokázal u malé dívky zastavit a zeptat se, co se stalo. Všichni ti lidé si den užívali, smáli se a radovali se. Dívka vstala a pooděšla o kus dál. Náhle ji někdo chytil za rameno. Nevěděla, kdo to je. Bála se otočit. Nikde najednou nebylo ani nohy. Stála tam sama. Jen ona a člověk, kterému neviděla do tváře. „Co tu děláš tak sama?“ řekl hlas, který jí byl lehce povědomý, ale nemohla si vzpomenout, kde ho slyšela. Přemýšlela... Pomalu se otočila. Spatřila chlapce s hustými, hnědými, krátkými, vlasy, štíhlou postavou, ale neviděla mu do tváře. Díval se do země. Pomalu se jeho obličej zvedal směrem vzhůru, až se jejich oči setkaly. Vzpomněla si! Byl to člověk, kterého už nikdy nechtěla vidět. Člověk, který jí ublížil. Ale když teď stál vedle ní, nedokázala mu říct, aby odešel. Na to ho měla moc ráda. „Nic,“ odpověděla po dlouhé chvíli. Neměla náladu mu vysvětlovat, co se stalo. Všechno to trápení bylo kvůli němu, ale ona mu nedokázala říct, jak moc jí ublížil. Chytil ji za ruku a řekl: „Chtěl bych být s tebou!“ Ona si sice nebyla jistá, co vlastně chce, ale nedokázala odejít, ani dělat, že se nic neděje.

Týna Kraftová 9.A

..... ale ten den jsem měl takový divný pocit. Šel jsem do parku, ale nikoho z lidí jsem neviděl, ani neslyšel. Jenom z dálky bylo slyšet jakési hučení a šedý mrak prachu se valil oblohou. Když vtom se nebe zatemnilo, všichni ptáci náhle odletěli a ozval se křik. Hučení stále sílilo. Mrak se přibližoval. Nevěděl jsem, co mám dělat, tak jsem začal utíkat. Za mnou se ozývaly rány padajících stromů. Najednou jsem viděl sám sebe, jak jsem vlezl do mraku. Probudil jsem se na zemi, hlava mě bolela, nemohl jsem se zvednout, byl jsem nejspíš v nějakém lese, všude okolo jsem viděl obří hmyz. Když se mi podařilo vstát, vážka velká asi dva metry mne znovu srazil k zemi. Znovu jsem usnul. Probudil jsem se zamotaný v peřině na zemi doma ve svém pokoji.

Jirka Ondřejček 9.A